

KRÓTKA HISTORIA MARKSIZMU KULTUROWEGO

w ramach projektu Liliany Piskorskiej „Łagodny bieg w dół”

Centrum Kultury ZAMEK w Poznaniu, 2020

W Stanach Zjednoczonych powstaje Moral Majority – ultrakonserwatywny ruch polityczny, który miał na celu umocnienie pozycji Nowej Prawicy na amerykańskiej scenie politycznej jako przedstawicielstwa „Moralnej Większości” – zwróconej przeciwko lewicowości, liberalizmowi obyczajowemu i napływowi migrantów. W ruch angażuje się m.in. Paul Weyrich wraz z FCF.

1979

1974

Z inicjatywy amerykańskiego ultrakonserwatysty Paula Weyricha i magnata browarniczego Josepha Coorsa zostaje powołana do życia Free Congress Foundation (FCF), skupiona na propagowaniu nowej narodowej agendy – konserwatyzmu kulturowego. Idea bazuje na amerykańskim tradycjonalizmie i etyce chrześcijańskiej, w imię których potępia się emancypację rasową, migrantów, idee feminizmu i kwestię widoczności osób nieheteronormatywnych.

Swych przeciwników politycznych FCF nazywa wprost grzesznikami, występującymi jednocześnie przeciwko wartościom Zachodu i samej naturze. Wkrótce FCF staje się jedną z najlepiej dotowanych i wpływowych *think tanków* w kraju, wpływając w każdej dekadzie na kształt postulatów kierowanych ze strony amerykańskiej Nowej Prawicy, a także zyskując wpływy m.in. w Europie Środkowo-Wschodniej (gł. w Węgrzech). Środowisko FCF wraz z Weyrichem i paleokonserwatystą Williamem S. Lindem można uznać za kluczowe dla rozwoju teorii spiskowej marksizmu kulturowego.

KRÓTKA HISTORIA MARKSIZMU KULTUROWEGO

Kevin B. MacDonald wydaje *The Culture of Critique: An Evolutionary Analysis of Jewish Involvement in Twentieth-Century Intellectual and Political Movements* – pseudonaukową, przepełnioną antysemityzmem książkę, w której marksizm kulturowy zostaje określony jako jedna ze strategii adaptacyjnych Żydów w społeczeństwie zachodnim. Ta strategia, zdaniem MacDonalda, jest wpisana w „naturę” Żydów, których głównym celem jest doprowadzić do rozkładu zastane społeczeństwo i zdominować je cywilizacyjnie do własnych potrzeb, w czym ma pomóc m.in. pole produkcji kulturowej i żywotność idei Szkoły Franfurckiej.

1998

1992

Patrick Buchanan popierając reelekcję George Busha seniora na fotel prezydencki mówi „W naszym kraju mamy do czynienia z wojną religijną, która toczy się o duszę Ameryki” [...].
To wojna kulturowa, równie ważna dla narodu jak niegdyś Zimna Wojna”.
Komunikat płynący z wypowiedzi Buchanana jest prosty – Zimna Wojna nie skończyła się wraz z upadkiem Bloku Wschodniego, bowiem ową wojnę toczymy na polu kultury z ideowymi spadkobiercami ZSRR.

KRÓTKA HISTORIA MARKSIZMU KULTUROWEGO

William S. Lind publikuje artykuł *What If the South Had Won the Civil War?*, w którym nakreśla wizję innego wyniku Wojny Secesyjnej. Wśród korzyści wymienia m.in. fakt, że zwycięstwo Konfederacji w efekcie przyniosłoby niemożliwość ustanowienia „kulturowego marksizmu politycznej poprawności” jako „oficjalnie obowiązującej ideologii w Ameryce”. Przekaz jest prosty – marksizm kulturowy jest „ideologią” jawnie anty-amerykańską.

1999

1998

Ówczesny prezes Center for Cultural Conservatism przy FCF William S. Lind wygłasza mowę na konferencji *Accuracy in Academia*, w której nazywa polityczną poprawność i marksizm kulturowy „ideologiami totalitarnymi”, które zamieniają amerykańskie kampusy

w „pokryte bluszczem małe Koree Północne, w których jakkolwiek student czy akademik śmie przekroczyć którąkolwiek z linii ustanowionych przez gender-feministki, lub gej-aktywistów, lub lokalne środowiska czarnoskórych czy Latynosów lub jakichkolwiek innych przedstawicieli świętych grup »ofiar« [...], szybko znajduje się w prawnych tarapatach”.

Lind wskazuje wyraźnie – poprawność polityczna jest zagrożeniem dla wolności słowa.

KRÓTKA HISTORIA MARKSIZMU KULTUROWEGO

Bill Berkowitz publikuje artykuł *'Cultural Marxism' Catching On*, w którym przestrzega przed rosnącą popularnością pojęcia w środowiskach prawicowych, jak i ogromnymi wpływami Weyricha w Waszyngtonie, którego obsesja na temat Szkoły Frankfurckiej przybiera na sile. Podobnie jak i jego antysemityzm.

2003

2001

Patrick Buchanan wydaje *The Death of the West: How Dying Populations and Immigrant Invasions Imperil Our Country and Civilization*, w której o tytułową „śmierć Zachodu” oskarża marksizm kulturowy jako

„reżim powołany do tego, aby karać sprzeciw i stygmatyzować odstępstwa, podobnie jak Inkwizycja karała religijną herezję”.

Charakterystyczną cechą owego reżimu ma być jej nietolerancja. W jednej z recenzji książki pojawia się podsumowanie tej publikacji

„marksiści kulturowi atakują nie tylko naszą historię, ale również instytucję rodziny, cnotliwość kobiet i chrześcijaństwo – ważne filary naszej cywilizacji.

Używają do tego edukacji, przemysłu rozrywkowego i mediów aby stworzyć nowych ludzi, zdolnych podzielać ich wartości”.

KRÓTKA HISTORIA MARKSIZMU KULTUROWEGO

Paul M. Weyrich i William S. Lind na kartach *The Next Conservatism* definiują marksizm kulturowy jako „ideologię”, która

„obecnie kontroluje niemal każdy aspekt naszego społeczeństwa: przemysł rozrywkowy [...], muzykę, sztuki piękne, media, uniwersytety, szkoły, a nawet część kościołów”.

Obaj autorzy utożsamiają marksizm kulturowy z poprawnością polityczną i multikulturalizmem – które jako narzędzia są przydatne do „destrukcji zachodniej kultury i chrześcijaństwa”. W tle pojawiają się oskarżenia w stronę członków Szkoły Frankfurckiej jako prowodyrów rewolucji seksualnej lat 60. i „wynałazców” politycznej poprawności. Ich zdaniem, wszechobecność teorii krytycznej jest dowodem na opanowanie mainstreamu przez marksizm kulturowy, który manipuluje społeczeństwem w celu wykorzenienia tradycyjnych wartości.

2009

2005

W polskim tłumaczeniu ukazuje się Buchananowska *Śmierć Zachodu...*, wydana sumptem wydawnictwa Wektory.

KRÓTKA HISTORIA MARKSIZMU KULTUROWEGO

Nakładem wydawnictwa Aletheia ukazuje się polskie tłumaczenie *Kultura krytyki: Ewolucjonistyczna analiza zaangażowania Żydów w XX-wieczne ruchy intelektualne i polityczne* Kevina MacDonalda.

2012

22 lipca 2011

Anders Breivik na godzinę przed zamachami w Oslo rozsyła drogą mailową swój manifest 2083 – *A European Declaration of Independence*, w którym postulat walki z marksizmem kulturowym odgrywa kluczową rolę. Inspiracją dla zamachowcy są m.in. teksty Weyricha i Linda. Breivik zabija łącznie 77 osób, rannych zostaje ponad 300. Podczas swojego procesu mówi:

„Przeprowadziłem najbardziej wyrafinowany i spektakularny atak polityczny w Europie po drugiej wojnie światowej. Zrobiłbym to znowu”. Analizą marksizmu kulturowego przeprowadzoną w manifeście jest zachwycony m.in. Kevin MacDonald.

KRÓTKA HISTORIA MARKSIZMU KULTUROWEGO

Tuż po masakrze w Orlando, w ramach kampanii prezydenckiej w New Hampshire Donald Trump mówi

„Odmawiam bycia politycznie poprawnym”.

Atak na to pojęcie (częstokroć traktowane synonimicznie z marksizmem kulturowym) to stały element jego strategii politycznej, zarządzanej wówczas przez Steve Bannona – jednego z najbardziej wpływowych działaczy alt-rightu oraz Richa Higginsa – strategistą otwarcie mówiącym o spisku pomiędzy lewicą a islamskimi fundamentalistami, który ma dążyć do usunięcia Trumpa ze sceny politycznej.

Czerwiec 2016

2014

William S. Lind wydaje *Victoria: A Novel of 4th Generation War* – rzekomo filozoficzną powieść osadzoną w niedalekiej przyszłości, w której toczy się wojna rasowa. Bohaterami Victorii... są grupy uzbrojonych chrześcijan wymierzający na własną rękę sprawiedliwość w walce z poprawnością polityczną. W jednej ze scen fundamentaliści w strojach krzyżowców dokonują rzezi na akademikach z Dartmouth University, oskarżonych o promocję marksizmu kulturowego:

„Minęło nie więcej niż pięć minut wrzasków, krzyków i wycia i było po wszystkim. Podłoga była usiana wnętrznościami marksizmu kulturowego”.

KRÓTKA HISTORIA MARKSIZMU KULTUROWEGO

Dariusz Rozwadowski wydaje książkę *Marksizm kulturowy. 50 lat walki z cywilizacją Zachodu* nakładem wydawnictwa Prohibitia. Jak czytamy w niej

„Rewolucja kulturowa prowadzona przez marksistów od lat 60. XX wieku doprowadziła do dramatycznych spustoszeń w łonie cywilizacji zachodniej. Na naszych oczach odbywa się marsz w kierunku totalitaryzmu”.

2018

Lipiec 2016

Lind spotyka się z kandydatem na prezydenta Donaldem Trumpem, wręczając mu egzemplarz *The New Conservatism*. W listopadzie tego roku Trump zostanie wybrany 45. Prezydentem Stanów Zjednoczonych, a koncepcja wprowadzenia nowego konserwatyzmu (czy też konserwatyzmu kulturowego) jest mu wyraźnie bliska.

KRÓTKA HISTORIA MARKSIZMU KULTUROWEGO

Donald Trump podczas wizyty w Południowej Dakocie mówi

„Będziemy ujawniać ten niebezpieczny ruch, [aby] chronić dzieci naszego narodu i zakończyć ten radykalny atak – zachować nasz ukochany amerykański styl życia. W naszych szkołach, w naszych redakcjach, a nawet w naszych biurach, pojawił się nowy, skrajnie lewicowy faszyzm, który wymaga absolutnej lojalności. Jeśli nie mówicie jego językiem, nie uczestniczycie w jego rytuałach, nie recytujecie ich mantr i nie przestrzegacie jego przykazań – zostaniecie wygnani, umieszczeni na czarnej liście, prześladowani i ukarani. Nam się to nie przydarzy. Nie miejcie złudzeń – ta lewicowa kulturowa rewolucja jest zaprojektowana aby zniweczyć Amerykańską Rewolucję”.

4 czerwca 2020

2019

Krzysztof Karoń własnym sumptem publikuje *Historię antykultury*. Książka staje się bestsellerem w środowisku polskiej prawicy, uhonorowano ją Nagrodą Literacką im. Józefa Mackiewicza oraz nagrodą Polsko-Amerykańskiej Fundacji Edukacji i Rozwoju Ekonomicznego. Fragmenty publikacji są tłumaczone na język węgierski z inicjatywy Instytutu Współpracy Polsko-Węgierskiej im. Wacława Felczaka. Podobnie publikacji Rozwadowskiego, tezy z Linda czy Weyricha są w niej wyraźnie obecne – marksiści kulturowi uknuli spisek przeciwko cywilizacji Zachodu, dążąc do zniszczenia tradycyjnych wartości i dziedzictwa chrześcijańskiego.

KRÓTKA HISTORIA MARKSIZMU KULTUROWEGO

Lipiec 2020

Na międzynarodowej konferencji *Europe Uncensored: European Leaders on the Future of Europe* przedstawiciele władz Słowenii (Janez Janša), Węgier (Viktor Orbán) oraz Serbii (Aleksandar Vučić) ogłaszają wojnę z marksizmem kulturowym.

„Ideologicznie, głównym zagrożeniem dla Europy jest marksizm kulturowy. [...] Jest to oczywiste, że przez środki masowego przekazu, uniwersytety, przemysł kulturowy, instytucje międzynarodowe, niektóre partie polityczne toczy się masowa ofensywa. Każdy, kto się temu sprzeciwi, nazwany jest faszystą czy populistą i jest zajadle atakowany ze wszystkich stron. Potrzebujemy silnie zjednoczonego frontu przeciwko temu zagrożeniu, ponieważ jest to kwestia kluczowa – to jest walka o nasz styl życia, to jest walka o cywilizację zachodnią, a w tej walce stawka jest znacznie większa niż tylko instytucje czy Unia Europejska”
powie Janša.
